

רע"פ 2073/17 - נאיף אלסאנע נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2073/17

כבוד השופט א' שהם
נאיף אלסאנע

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע, מיום 22.2.2017, בע"פ
31200-09-16, שניתן על ידי כב' השופטים: ר' יפה-כץ
- נשיאה; י' רז-לוי; ו-י' עדן

עו"ד אלי כהן

בשם המבקש:

עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים: ר' יפה-כץ - נשיאה; י' רז-לוי; ו-י' עדן), בע"פ 31200-09-16, מיום 22.2.2017. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ר' סולקין), בת"פ 15384-02-13, מיום 7.6.2015, ועל גזר דינו (כב' השופט י' עטר), מיום 7.8.2016.

2. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש. בהחלטתי מיום 20.3.2017, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר, עד אשר תוכרע הבקשה לרשות ערעור.

3. נגד המבקש ונאשם נוסף, שבעניינו הוטלו ההליכים, הוגש כתב אישום המייחס למבקש ביצוע עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 274(1) ו-274(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ופגיעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334, בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.1.2011, בסמוך לשעה 14:00, הגיעו ארבעה שוטרים בניידת משטרתית גלויה לכפר תארבין, בקרבת היישוב רהט, וכאשר עברה הניידת המשטרתית סמוך לבית ספר בכפר, הושלכו אבנים ופגעו בניידת. השוטרים יצאו מהניידת המשטרתית, במטרה לאתר את החשודים בזריקת האבנים, ולאחר חיפוש עצרו מספר חשודים. נטען, כי בניסיון לשחרר את אחד החשודים, ניגש המבקש לעבר השוטר ע.ת. 2 (להלן: השוטר), אחז ומשך את אחד החשודים בשתי ידיו. בתגובה לכך, ריסס השוטר גז פלפל לעברו של המבקש. לאחר זאת, כנטען בכתב האישום, חזר המבקש והתקרב לעבר השוטר, הניף אבן גדולה, השליכה לעבר ראשו של השוטר, ונמלט מהמקום. כתוצאה מזריקת האבן, נפגע השוטר בראשו ופונה לבית החולים, שם אובחן כי הוא סובל מחתך גדול בראשו.

ביום 7.6.2015, לאחר ניהול משפט הוכחות, הרשיע בית משפט השלום את המבקש בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בהכרעת דינו, קבע בית משפט השלום, כי גרסאותיהם של השוטרים שהיו מעורבים באירוע הן אמינות, וכי אין בסתירות הקלות שנמצאו בדבריהם כדי לפגוע במהימנות העדות, או כדי למנוע מבית המשפט לקבוע ממצאים על בסיס עדויות אלו. עוד נקבע, כי אין ממש בטענת ההגנה בדבר מחדלי חקירה ומחדלים בניהול ההליך המשפטי, בעניינו של המבקש. בית המשפט הוסיף ודחה את טענת ההגנה בדבר אכיפה בררנית, בקובעו כי היא נטענה בלא ביסוס עובדתי וראייתי. בית משפט השלום לא נתן אמון בגרסתו של המבקש, אותה הוא מצא כמגמתית ובלתי מהימנה. על יסוד האמור קבע בית משפט השלום, כי כל יסודות העבירות המנויות בכתב האישום הוכחו על ידי המאשימה.

בגין ביצוע העבירות הנ"ל, השית בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 11 חודשי מאסר, לריצוי בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש כל עבירת אלימות מסוג פשע, במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר; 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש כי עבירת אלימות מסוג עוון או כל עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר; קנס בסך 1,500 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו; ופיצוי בסך 6,000 ₪ לשוטר.

המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר נסב הן על הכרעת דינו של בית משפט השלום, והן על גזר דינו. בפסק דינו, מיום 22.2.2017, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, על שני חלקיו. בכל הנוגע להכרעת דינו של בית משפט השלום, קבע בית המשפט המחוזי, כי אין מדובר במקרה חריג, המצדיק התערבות בקביעות מהימנות של הערכאה הדיונית, וכי לבית משפט השלום היה יתרון של התרשמות ישירה מהעדויות, לצד בחינת שאר הראיות שהיו בפניו. בנוסף, דחה בית המשפט המחוזי את טענת המבקש, לפיה לא בוצע מסדר זיהוי לשוטר ע.ת. 3, אשר העיד כי ראה את אירוע זריקת האבן כלפי השוטר שנפגע. זאת, בקובעו כי קיימות בעניינו של המבקש ראיות מספיקות על מנת לקבוע, מעל לכל ספק, כי המבקש הוא שזרק את האבן לעברו של השוטר. עוד ציין בית המשפט המחוזי, בהקשר זה, כי הלכה היא שדי בראיה מספקת, ואין כלל המחייב את המאשימה להגיש את הראיה המקסימלית שניתן להשיג. בית המשפט המחוזי הוסיף והבהיר, כי גם לו הייתה מתקבלת הטענה לפיה לא קיימת ראיה המוכיחה שהאבן שהושלכה מידו של המבקש היא שפגעה בראשו של השוטר, הרי שאין בכך כדי לגרוע מאחריותו של המבקש. זאת, בשל העובדה

כי שאר הראיות מובילות למסקנה, כי המבקש הוא בגדר מבצע בצוותא של מעשה השלכת האבן, אשר פגעה בראשו של השוטר. אשר לחומרת עונשו של המבקש, ציין בית המשפט המחוזי, כי הענישה שהושתה עליו בבית משפט השלום אינה מחמירה, ואף מקלה עם המבקש "הקלה של ממש".

הבקשה לרשות ערעור

4. בבקשת רשות הערעור שלפניי, משיג המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום. המבקש חוזר על טענותו, לפיה לא בוצע לשוטר ע.ת. 3 מסדר זיהוי, וגורס כי על המשיבה להציג את הראייה המקסימלית, ואין די בראייה מספקת. עוד לטענת המבקש, עולה בעניינו טענה של אכיפה בררנית, נוכח העובדה שהעבירה הפלילית שבנידון דידן בוצעה על ידי מספר אנשים, ואילו רק נגדו הוגש כתב אישום. המבקש מוסיף וטוען בעלמא, כי מתחייבת בעניינו התערבותו של בית משפט זה גם בשאלת חומרת העונש.

תגובת המשיבה

5. המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה לרשות ערעור, בצינה כי עניינו של המבקש נדון בפני שתי ערכאות, כאשר בקשתו אינה מעלה כל סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי, אלא שמדובר בניסיון לערער על קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות של בית משפט השלום. לגופה של הבקשה, טוענת המשיבה כי בנסיבות העניין, די בראיות שהובאו בפני בית משפט השלום, כדי לבסס את הרשעתו של המבקש. עוד נטען, כי המבקש לא תמך את טענתו בדבר קיומה של אכיפה בררנית בראיות כלשהן, וכי אין מקום להשוואה בין עניינו של המבקש לבין עניינם של המעורבים האחרים שעוכבו או נעצרו במהלך האירוע. עוד מוסיפה המשיבה, כי הוגשו כתבי אישום נגד שניים מהמעורבים באירועים, ולא רק נגד המבקש, אך ההליכים בעניינו של הנאשם הנוסף הותלו, משום שעם תחילת ההליך הפלילי נגד השניים, נעלמו עקבותיו.

דיון והכרעה

6. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלה משפטיות כבדות משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 1136/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.3.2017); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בדיר נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות. חרף ניסיונותיו של המבקש לעטות על בקשתו כסות של שאלות משפטיות עקרוניות, הרי שהיא נוגעת, לאמתו של דבר, לעניינו הפרטי של המבקש, הא ותו לא. לא זו אף זו, טענות המבקש כבר הועלו, אחת לאחת, בפני בית המשפט המחוזי, אשר התייחס אליהן בפסק דינו המנומק, ומשכך, נראה כי הבקשה מהווה ניסיון לערוך "מקצה שיפורים" לתוצאת הערעור, ניסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 7665/16 א. סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016)(להלן: עניין א. סביח); רע"פ 9632/16 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016)(להלן: עניין מקוריה)). די בטעמים אלו, על מנת לדחות את הבקשה.

7. למעלה מן הצורך, אתיחס בקצרה לטענותיו של המבקש. כפי שציין בית המשפט המחוזי, אשר דן בטענתו של המבקש בדבר הצורך בקיום מסדר זיהוי לשוטרי ע.ת. 3, קיימת בענייננו תשתית ראייתית מספקת להרשעתו של המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מעבר לכל ספק סביר. בנסיבות אלה, וכפי שקבעו הערכאות הקודמות, המבקשת אינה מחויבת להציג ראיות נוספות, ובכללן ראייה בדבר זיהויו של המבקש במסדר זיהוי, לצורך הקביעה כי המבקש הוא שזרק את האבן שגרמה לפציעתו של השוטר. יתרה מכך, בגדרה של טענה זו, משיג המבקש על קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות של בית משפט השלום. כידוע, התערבות ערכאת ערעור בממצאים מעין אלו, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית, תיעשה במקרים חריגים ומצומצמים בלבד, לא כל שכן עת עסקינן ברשות ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017)); עניין מקוריה; עניין א. סביח). בענייננו, תמים דעים אני עם בית המשפט המחוזי, בקובעו כי אין מדובר במקרה חריג, המצדיק התערבות בקביעות המהימנות של בית משפט השלום באשר לגרסאות השוטרים, עדי ההגנה והמבקש. עוד אציין, כי מקובלת עלי קביעתו של בית משפט השלום, אשר אושרה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולפיה המבקש לא הניח תשתית ראייתית כלשהי לטענתו בדבר קיומה של אכיפה בררנית. בהינתן חומרת מעשיו של המבקש, אשר בגינם נגרמה פציעתו של השוטר, ונוכח העובדה כי המשיבה הגישה כתב אישום נגד מעורב נוסף באירועים, אשר ההליכים נגדו הותלו בגין נסיבות שאינן בשליטתה של המשיבה, וניהול הליכי חקירה נגד עשרה מעורבים נוספים באירועים דנן, נראה בעליל כי המבקש לא הרים את הנטל המוטל עליו להוכחת טענה זו. סוף דבר, איני מוצא טעם מבורר להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

9. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.6.2017, עד השעה 10:00, בימ"ר דקל, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ט"ו באייר התשע"ז (11.5.2017).

ש ו פ ט